

۶۱- غیبت و بدگویی

آیه: ... وَ لَا يَغْتَابَ بَعْضُكُمُ بَعْضًا أَجِبْ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ (حجرات/۱۲)

ترجمه: ... و از غیبت یکدیگر پرهیزید، آیا یکی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟! بی تردید از این کار نفرت دارید، و از خداوند اطاعت کرده، از محرماتش پرهیزید که خداوند بسیار توبه‌پذیر و مهربان است.

۶۲- تهمت و سوء ظن

آیه: وَ مَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا (نساء/۱۱۲)

ترجمه: هر کس مرتکب خطا یا گناهی شود سپس آن را به پاکدامن بی گناهی نسبت دهد یقیناً بهتان و گناهی آشکار بر دوش گرفته است.

۶۳- مکر و حيله

آیه: اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَ مَكْرُ السَّيِّئِ وَ لَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ (فاطر/۴۳)

ترجمه: این نفرت به سبب گردن‌کشی آنان در زمین و نیرنگ زشتشان بود، و نیرنگ زشت جز اهلش را فرو نمی‌گیرد،

ترجمه: باید از شما گروهی باشد که همه مردم را به خیر یعنی عقاید پاک، اندیشه‌های درست، اعمال شایسته، اخلاق حسنه و آنچه نیکی و خوبی است دعوت کنند، و از همه زشتی‌ها و منکرات بازدارند، این گروه بر همه موانع راه سعادت پیروزند.

۵۹- تمسخر و تحقیر دیگران

آیه: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَ لَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَ مَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (حجرات/۱۱)

ترجمه: ای مؤمنان! نباید گروهی از شما گروه دیگر را مسخره کند، چه بسا آنان که مسخره می‌شوند از مسخره‌کنندگان بهتر باشند، و نباید زنانی زنان دیگر را مورد تمسخر قرار دهند، امکان دارد آنان که مسخره می‌شوند از مسخره‌کنندگان بهتر باشند، به عیب‌جویی از یکدیگر نپردازید، و با لقب‌های بد و ناپسند یکدیگر را نخوانید، این کار بسیار زشتی است که القاب ناپسند را پس از مؤمن‌شدن کسی بر او بگذارند، آنان که از این امور ناپسند و ضد ادب توبه نکنند ستمکارند.

۶۰- دروغ و فریبکاری

آیه: إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ (نحل/۱۰۵)

ترجمه: فقط کسانی به خداوند دروغ می‌بندند که به آیات خدا ایمان ندارند، و دروغگوی واقعی اینانند.